

Dosarul nr. 3ra-1373/2018

prima instanță: Judecătoria Strășeni, sediul Călărași (jud: V.Negurița)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Panov, M. Anton, V.. Cotorobai)

DECIZIE

21 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție,

În componența:

Președintele ședinței, judecătorul:
judecătorii:

Iulia Sîrcu
Dumitru Visternicean
Nicolae Craiu
Dumitru Mardari
Galina Stratulat

examinând recursul declarat de către Cabinetul Avocatului „Vasile Negura”, reprezentat de avocatul Negura Vladislav,

în cauza civilă cererea de chemare în judecată depusă de Cabinetul Avocatului „Vasile Negura” împotriva Întreprinderii Municipale „Gospodăria Comunal – Locativă Călărași” și Consiliul orașenesc Călărași, intervenienți accesorii Silvia Secui, Tetelea Maria și Tetelea Eugen cu privire la obligarea prestării serviciului și încasarea prejudiciilor materiale și morale,

împotriva deciziei din 22 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins cererea de apel declarată de Cabinetul Avocatului „Vasile Negura” și s-a menținut hotărârea din 07 noiembrie 2017 a Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași,

c o n s t a t ă :

La 21 noiembrie 2016, Cabinetul Avocatului „Vasile Negura” a depus cerere de chemare în judecată, modificată pe parcurs, împotriva Întreprinderii Municipale „Gospodăria Comunal – Locativă Călărași” și Consiliul orașenesc Călărași, intervenienți accesorii Silvia Secui, Tetelea Maria și Tetelea Eugen cu privire la obligarea prestării serviciului și încasarea prejudiciilor materiale și morale,

În motivarea acțiunii a indicat, că este proprietarul bunului imobil amplasat în or. Călărași, str. Alexandru cel Bun 159/1, în sediul căruia ultimul activează în cadrul CA „Vasile Negura”. La 22 mai 2008 între persoana fizică, Negura Vasile, fondator al Cabinetul Avocatului „Vasile Negura” și pârâtul Întreprinderea Municipală „Gospodăria Comunal – Locativă Călărași” a fost încheiat un contract de furnizarea a apei potabile și de recepționare a apei uzate, pe un termen de 5 ani, care a fost prelungit

tacit de către părți la expirarea acestuia, deoarece nici una din părți nu a invocat rezilierea lui.

La 30 mai 2016 a fost sistată aprovizionarea casei cu apă, fără vreo preîntâmpinare. Au depus o cerere furnizorului, solicitând înlăturarea încălcării, iar la 23 iunie 2016 au primit răspuns, prin care au fost informați că până în anul 2000 consumatorii de pe str. Alexandru cel Bun 159, or. Călărași erau conectați la un bransament comun. În anul 2013 proprietarul imobilului alăturat, Tetelea Maria a reabilitat porțiunea de bransament. Deoarece acesta traversează proprietatea privată, este necesar de depus la ghișeul unic din cadrul întreprinderii o cerere, pentru elaborarea condițiilor tehnice de conectarea la rețeaua cu apă și, ulterior, de construit un nou bransament.

Ulterior, la 04 iulie 2016 de către pârât li s-a comunicat, că un contract între reclamant și Întreprinderea Municipală „Gospodăria Comunal – Locativă Călărași” nu există, deoarece după schimbarea proprietarului imobilului vizat nu a fost încheiat un nou contract.

Consideră acțiunile furnizorului ilegale, deoarece art. 15 al Legii nr. 303 din 13 decembrie 2013 prevede că operatorul este obligat neîntrerupt să asigure livrarea de apă potabilă, fiind responsabil de efectuarea tuturor lucrărilor de deservire a rețelelor de alimentare cu apă. Conform pct. 35 din Regulamentul nr. 271 din 16 decembrie 2015 cu privire la serviciul public de alimentare și canalizare cu apă, operatorul este responsabil de îmbinarea din punctele de delimitare.

De aceia consideră faptul, că bransamentul traversează un teren vecin, nu poate constitui temei de sistarea a aprovizionării cu apă, ori ultimii au procurat imobilul în anii 2000, el fiind conectat la conducta de apă, iar până în anul 2016 au avut apă, facturile erau expediate lunar pentru plată, datorii nu au avut. Nu au fost preavizați despre modificarea conductei de apă și schimbarea bransamentului, iar alți furnizori de apă potabilă în or. Călărași nu sânt.

Pretinde, că în urma acțiunilor ilegale i-a fost creat un prejudiciu material de 10 lei pe zi, sumă achitată persoanei ce aducea apa, iar în total 1140 lei.

Sușține reclamantul, că prin sistarea apei i-a fost creat și un prejudiciu moral, pe care-l evaluează la suma de 390 000 de lei.

Solicită reclamantul admiterea acțiunii, obligarea Întreprinderii Municipale „Gospodăria Comunal – Locativă Călărași” de a reconecta reclamantul la rețeaua cu apă și furnizarea acesteia cu încasarea prejudiciului material în sumă de 1140 de lei și a prejudiciului moral în mărime de 390 000 de lei.

Prin încheierea instanței din 13 aprilie 2017 au fost atrași în proces în calitate de intervenienți accesorii coproprietarii imobilului situat pe str. Alexandru cel Bun 159/1, or. Călărași, Tetelea Eugen și Tetelea Maria, precum și proprietara imobilului vecin, Secui Silvia.

Prin hotărârea Judecătorei Strășeni, sediul Călărași din 07 noiembrie 2017 acțiunea a fost respinsă, ca neîntemeiată.

Prin decizia din 22 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Cabinetul Avocatului „Vasile Negura” și s-a menținut hotărârea din 07 noiembrie 2017 a Judecătorei Strășeni, sediul Călărași.

La 08 august 2018 Cabinetul Avocatului „Vasile Negura”, reprezentat de avocatul Negura Vladislav, a declarat recurs împotriva deciziei din 22 martie 2018 a Curții de

Apel Chișinău solicitând admiterea recursului, casarea deciziei din 22 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 07 noiembrie 2017 a Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În susținerea recursului a indicat că la caz, decizia instanței de apel este ilegală și neîntemeiată și care urmează a fi casată, pe motiv că nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată și s-a interpretat în mod eronat legea.

A indicat că instanța de apel la examinarea cauzei și-a formulat concluziile în mod arbitrar și contrar circumstanțelor cauzei.

A mai invocat recurentul încălcarea de către instanța ierarhic inferioară a prevederilor art. 118 alin. (1) Codul de procedură civilă.

În rezultat, a relevat recurentul că instanța de apel s-a eschivat de la exercitarea obligației impusă prin lege, de îndeplinire a actului de justiție, a examinat superficial circumstanțele cauzei, nu a intrat în esența litigiului și nu a apreciat toate circumstanțele și probele existente ale cauzei, pronunțând o hotărâre neîntemeiată, astfel fiindu-i încălcat în mod direct dreptul la judecarea în mod echitabil a cauzei.

La 13 septembrie 2018, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa participanților la proces copia cererii de recurs, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței (f.d.176)

La 05 octombrie 2018, Întreprinderea Municipală „Gospodăria Comunal – Locativă Călărași” a depus referință în care menționează că recursul declarat de către Cabinetul Avocatului „Vasile Negura”, reprezentat de avocatul Negura Vladislav, nu se încadrează în prevederile legale, motiv pentru care urmează a fi declarat inadmisibil (f.d. 178-179).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul înaintat de către Cabinetul Avocatului „Vasile Negura”, reprezentat de avocatul Negura Vladislav, este declarat în termen, având în vedere faptul că, la dosar nu există probe care ar confirma faptul că recurentul ar fi recepționat decizia motivată din 22 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

Prin încheierea din 31 octombrie 2018 a Curții Supreme de Justiție, recursul declarat de către Cabinetul Avocatului „Vasile Negura”, reprezentat de avocatul Negura Vladislav, a fost considerat admisibil și fără a se prejudicia fondul s-a dispus judecarea acestuia de către completul din 5 judecători.

În conformitate cu art. 441 Cod de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

În conformitate cu art. 444 Cod de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului în raport cu argumentele invocate în recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursul, de a casa decizia Curții de Apel Chișinău din 22 martie 2018 cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel.

În favoarea concluziei enunțate se invocă următoarele argumente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită

cauza spre rejudecare în instanța de apel o singură dată dacă eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

După cum denotă actele cauzei, înaintând acțiunea în judecată împotriva Întreprinderii Municipale „Gospodăria Comunal – Locativă Călărași”, Cabinetul Avocatului „Vasile Negura” a solicitat reconectare la rețeaua cu apă și furnizarea acesteia cu încasarea prejudiciului material în sumă de 1140 de lei și a prejudiciului moral în mărime de 390 000 de lei.

Fiind investită cu judecarea cauzei în fond, prima instanță a ajuns la concluzia netemeinicii acțiunii pe care a respins-o integral.

Judecând apelul, Curtea de Apel Chișinău prin decizia din 22 martie 2018 a respins apelul declarat de Cabinetul Avocatului „Vasile Negura” și a menținut hotărârea din 07 noiembrie 2017 a Judecătorei Strășeni, sediul Călărași.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, verificând legalitatea deciziei atacate, a constatat că, instanța de apel judecând apelul a încălcat normele de drept material și procedural.

În conformitate cu art. 373 alin. (1) și (2) Codul de procedură civilă, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță. În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces.

Totodată, potrivit art. 390 alin. (1) lit. d), e) și f) CPC, decizia instanței de apel trebuie să conțină expunerea succintă a hotărârii primei instanțe, a motivelor cererii de apel, a noilor probe, lămuririle participanților la procesul în apel; motivele concluziilor instanței de apel și referirea la legea guvernantă; concluziile instanței de apel în urma examinării apelului.

În conformitate cu art. 239 Cod de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședința de judecată.

Analiza pe care judecătorul o face în legătură cu motivele de fapt și de drept, care i-au format convingerea în sensul unei anumite soluții trebuie să fie clară și simplă, precisă, conchisă și fermă, să aibă putere de convingere.

De asemenea, formulările din conținutul deciziei trebuie să corespundă exigențelor de corectitudine, certitudine, deplinătate, claritate, consecutivitate, logică, elocvență, lipsă de rezerve (necondiționalitate), oficialitate și relevanță, să coincidă cu probele administrate și admise de către instanță și să fie clare, complete și expuse într-o consecutivitate logică.

Articolul 241, alin. (3) - (6) Cod de procedură civilă, stabilește că, în partea introductivă se indică locul și data adoptării, denumirea instanței care o pronunță, numele membrilor completului de judecată, al grefierului, al părților și al celorlalți participanți la proces, al reprezentanților, obiectul litigiului și pretenția înaintată

judecății, mențiunea despre caracterul public sau închis al ședinței. În partea descriptivă se indică succint pretențiile reclamantului, obiecțiile pârîului și explicațiile celorlalți participanți la proces. În motivare se indică: circumstanțele pricinii, constatate de instanță, probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanțe, argumentele invocate de instanță la respingerea unor probe, legile de care s-a călăuzit instanța. Dispozitivul cuprinde concluzia instanței judecătorești privind admiterea sau respingerea integrală sau parțială a acțiunii, repartizarea cheltuielilor de judecată, calea și termenul de atac al hotărârii.

În consecință, se subliniază că este inadmisibil, prin prisma art. 241 Codul de procedură civilă, ca instanța de apel să adopte o decizie contradictorie.

În conformitate cu art. 14 al Legii Contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, printr-un act administrativ va solicita, printr-o cerere prealabilă, autorității publice emitente, în termen de 30 de zile de la data comunicării actului, revocarea, în tot sau în parte, a acestuia, în cazul în care legea nu dispune altfel.

În cazul în care organul emitent are un organ ierarhic superior, cererea prealabilă poate fi adresată, la alegerea petiționarului, fie organului emitent, fie organului ierarhic superior dacă legislația nu prevede altfel.

Termenul de 30 de zile specificat la alin.(1) nu se extinde asupra actului administrativ cu caracter normativ.

Conform art. 17 alin. (1) și (4) al aceleiași Legi, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, printr-un act administrativ va solicita, printr-o cerere prealabilă, autorității publice emitente, în termen de 30 de zile de la data comunicării actului, revocarea, în tot sau în parte, a acestuia, în cazul în care legea nu dispune altfel.

Termenul de 30 de zile specificat la alin. (1) este termen de prescripție, iar termenul de 6 luni specificat la alin. (6) este termen de decădere.

În conformitate cu art. 2 al Legii Contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000, actul administrativ este o manifestare juridică unilaterală de voință, cu caracter normativ sau individual, din partea unei autorități publice în vederea organizării executării sau executării în concret a legii. Actului administrativ, în sensul prezentei legi, este asimilat contractul administrativ, precum și nesoluționarea în termenul legal a unei cereri;

În sensul prezentei legi persoană vătămată într-un drept al său este orice persoană fizică sau juridică care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri.

Potrivit aceluiași articol, interes public este interesul apărat prin normele care reglementează organizarea și funcționarea instituțiilor publice și a altor persoane de drept public.

Totodată, în conformitate cu art. 3 al Legii Contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000, obiect al acțiunii în contenciosul administrativ îl constituie actele administrative, cu caracter normativ și individual, prin care este vătămat un drept recunoscut de lege al unei persoane, inclusiv al unui terț, emise de: autoritățile publice

și autoritățile asimilate acestora în sensul prezentei legi; subdiviziunile autorităților publice; funcționarii din structurile specificate la lit. a) și b).

Obiect al acțiunii în contenciosul administrativ poate fi și nesoluționarea în termenul legal a unei cereri referitoare la un drept recunoscut de lege.

Raportând normele citate la actele cauzei, instanța de recurs constată că decizia instanței de apel este emisă cu aplicarea și interpretarea eronată a legii, nu a fost aplicată lege care urma să fie aplicată, circumstanțe importante pentru examinarea cauzei nu au fost dovedite cu probe veridice și suficiente, constatările expuse în conținutul deciziei fiind în contradicție cu circumstanțele cauzei.

Astfel, instanța de apel, examinând cauza, a concluzionat că, imobilul ce a fost deconectat de la rețeaua de alimentare cu apă aparține persoanei fizice Negura Vasile, iar acțiunea în instanță, în nume propriu, a fost formulată de către Cabinetul Avocatului „Vasile Negura”, care pretinde că își are sediul în imobilul numit și îl utilizează legal ca Cabinetul Avocatului „Vasile Negura”, într-adevăr închiriază legal acest spațiu și are un drept și interes legal de a cere autorităților competente să îndeplinească care-va acțiuni sau să acorde care-va servicii la acest imobil. Totodată instanța de apel a constatat că reclamantul/apelant Cabinetul Avocatului „Vasile Negura”, pretinde că utilizează în activitatea sa acest imobil/încăpere din anul 2008, perioada de când a și fost semnat contractul de furnizare a serviciilor comunale cu pârâtul/intimat Întreprinderea Municipală „Gospodăria Comunal – Locativă Călărași”, însă probe utile și pertinente în acest sens partea interesată nu a prezentat. Or, la materialele dosarului lipsește contractul de locațiune/arendă a imobilului și date despre un asemenea contract nu au fost trecute în Registrul bunurilor imobile la capitolul corespunzător, iar ulterior contrar celor expuse, recunoscând relațiile contractuale între Cabinetul Avocatului „Vasile Negura” și Întreprinderea Municipală „Gospodăria Comunal – Locativă Călărași” de aprovizionare cu apă caldă imobilului amplasat în or. Călărași, str. Alexandru cel Bun 159/1, a concluzionat că nu au fost stabilite împuternicirile proprietarului imobilului de a încheia contract din numele fondatorului.

În aceste condiții instanța de recurs găsește drept neînțeleasă și lipsită de certitudine și mențiunea instanței de apel precum că, partea interesată nu a demonstrat un interes legal în temeiul art. 5 Cod de procedură civilă și art. 1 al Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000.

Or, conform prevederilor art. 30 alin. (2) al Legii nr. 1260 cu privire la avocatură, cabinetul avocatului activează și se prezintă în raporturile juridice ca persoană fizică.

Conform art. 32 alin. (2) al Legii nr. 1260 cu privire la avocatură, înregistrarea cabinetelor avocaților și birourilor asociate de avocați se efectuează prin introducerea datelor în registrul ținut de Ministerul Justiției. În caz de modificare a numărului de avocați, de schimbare a denumirii sau a sediului, noile date se consemnează în registru.

Conform art. 35 alin. (5) din statutul profesiei de avocat nr. 302 din 29 ianuarie 2011, fondatorul cabinetului avocatului poate angaja, pe bază de contract, specialiști și personal auxiliar.

Cu referire la cele enunțate, instanța de recurs remarcă că Negura Vasile este concomitent proprietar al bunului imobil amplasat în or. Călărași, str. Alexandru cel Bun 159/1 și fondator al Cabinetul Avocatului „Vasile Negura”.

Totodată, instanța de recurs ține să menționeze că conform extrasului nr. 183/1 din Registrul cabinetelor avocaților și birourilor asociate de avocați, eliberat de Ministerul Justiției la 15 martie 2011, se confirmă că Cabinetul Avocatului „Vasile Negura” este înregistrat în Registrul cabinetelor avocaților și birourilor asociate de avocați la poziția 198 sub nr. 198 la data de 25 noiembrie 2002 cu sediul or. Călărași, str. Alexandru cel Bun, 159/1 (f.d. 20).

Prin urmare, este cert că contrar prevederilor art. 239 și 241 alin. (5) Codul de procedură civilă instanța de apel a judecat pricina superficial, or respingând apelul, instanța nu a combătut nici unul din argumentele invocate în cererea de apel, limitându-se la o motivare extrem de selectivă, omițând de a da apreciere și argumentelor intimatului aduse în susținerea pretențiilor din cererea de apel.

Totodată, instanța de recurs ține să menționeze și faptul că instanța de apel având obligativitatea de a verifica și să se pronunțe asupra temeiniciei pretențiilor formulate, avea prerogativa și de a concretiza poziția intimatului, vis-a-vis de pretențiile acțiunii înaintate de către Cabinetul Avocatului „Vasile Negura”, vizând, în sensul dat toate aspectele, inclusiv și specificul litigiului supus judecării.

În această ordine de idei, este cert că omiterea aspectelor menționate de către instanța de apel, direct indică la examinarea superficială a apelului, fără a fi supusă controlului temeinicia și corectitudinea soluției date de prima instanță prin prisma prevederilor legale, aplicabile cazului.

În speță, prezintă relevanță și faptul că folosirea criteriilor pentru determinarea corectă a naturii juridice a litigiului dat, reieșind din specificul acestuia, presupune prin sine lămurirea completă și pe bază de dovezi certe a situației de fapt și de drept, care, este diferită de la caz la caz.

Ca urmare, în sensul art. 6 §1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, instanța de recurs ține să menționeze că, instanțele de judecată trebuie să indice cu suficientă claritate motivele pe care-și întemeiază hotărârile, iar având în vedere caracterul determinant al concluziilor sale, să precizeze noțiunile, ce implică o apreciere a faptelor supuse judecării. De asemenea, noțiunea de proces echitabil impune ca instanța de judecată să nu-și motiveze doar sumar hotărârea sa, ci să examineze efectiv problemele esențiale care-i sunt supuse aprecierii și să nu se mulțumească de a proba pur și simplu concluziile uneia dintre părți.

Sub aspectul celor relatate se constată că, soluția instanței de apel nu conține o argumentare clară din care să rezulte procesul deliberării și adoptării soluției la care s-a ajuns, iar instanța de recurs este în imposibilitatea să exercite controlul judiciar asupra unei asemenea soluții și să verifice temeinicia și legalitatea hotărârii atacate cu privire la oricare dintre motivele prevăzute de lege.

Din considerentele menționate, întru aplicarea corectă a normei de drept ce guvernează rezolvarea prezentului litigiu și, deoarece eroarea judiciară în cauză nu poate fi corectată de către instanța de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, a casa decizia instanței de apel și a trimite cauza spre rejudecare în instanța de apel sub aspectele sus-enunțate.

La rejudecarea cauzei este necesar de ținut cont de cele expuse și reexaminând cauza, să emită o decizie legală și întemeiată, cu respectarea dreptului părților la un proces echitabil.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de către Cabinetul Avocatului „Vasile Negura”, reprezentat de avocatul Negura Vladislav.

Se casează integral decizia din 22 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă cererea de chemare în judecată depusă de Cabinetul Avocatului „Vasile Negura” împotriva Întreprinderii Municipale „Gospodăria Comunal – Locativă Călărași” și Consiliul orașenesc Călărași, intervenienți accesorii Silvia Secui, Tetelea Maria și Tetelea Eugen cu privire la obligarea prestării serviciului și încasarea prejudiciilor materiale și morale, cu remiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul:

Iulia Sîrcu

judecătorii:

Dumitru Visternicean

Nicolae Craiu

Dumitru Mardari

Galina Stratulat